

ΒΟΥΝΕΣΙΩΤΙΚΗ ΦΩΝΗ

Εφημερίδα του Συλλόγου Μορφοβουνιωτών
Χρόνος 3ος Αριθμός φύλλου 11
Διευθύνεται από συντακτική επιτροπή
Διμ. έκδοση ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ 89
Διεύθυνση Αγ. Αναστασίας 5 Περισσός Αθήνα

ΟΙ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΕΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΜΟΡΦΟΒΟΥΝΙ 1989

Εξαιρετική επιτυχία σημείωσαν οι πολιτιστικές εκδηλώσεις που έγιναν και εφέτος στο χωριό μας το 4ήμερο από 12 Αυγούστου 1989 μέχρι και 15 Αυγούστου.

Το Σάββατο πρώτη ημέρα των εκδηλώσεων οι Βουνεσιώτες τραγουδιστές μας χάρισαν μια αξέχαστη βραδιά με ωραία δημοτικά τραγούδια. Τη βραδιά αυτή έλαβαν μέρος οι παρακάτω:

- 1 Σταύρου Θωμάς
- 2 Σκούφης Ευάγγελος
- 3 Κυρίτση Ελευθερία
- 4 Τσάβαλος Παναγιώτης
- 5 Σταμογιώργος Αλκιβιάδης
- 6 Τουλιάς Αντώνιος
- 7 Ραχωβίτσας Θωμάς
- 8 Ζούκας Θωμάς
- 9 Καφεντζής Σωτήριος
- 10 Κοντοστέργιος Σωτήριος Λ.
- 11 Λατίνος Απόστολος
- 12 Κουτίνος Σωτήριος
- 13 Νάνος Βάιος
- 14 Πίτσας Δημήτριος
- 15 Καφεντζής Ευθύμιος

Οι κριτική επιτροπή που συγκροτήθηκε για να βραβεύσει τα καλύτερα τραγούδια, έκρινε ισάξια όλα τα τραγούδια και βράβευσε με άριστα όλους τους τραγουδιστές. Σχετικούς αναμνηστικούς επαίνους έδωσε σε όλους.

Ο Σύλλογος των Απανταχού Μορφοβουνιωτών συχαίρει όλους τους τραγουδιστές που έλαβαν μέρος στη βραδιά δημοτικού τραγουδιού και εύχεται του χρόνου να διπλασιαστούν αυτοί που θα λάβουν μέρος σε παρόμοια βραδιά.

Την Κυριακή 13 Αυγούστου δεύτερη ημέρα των πολιτιστικών εκδηλώσεων ο χωριανός μας καλλιτέχνης Δημήτρης Κατοίκος με την οκταμελή ορχήστρα του μας χάρισε μια αξέχαστη βραδιά με λαϊκά Δημοτικά τραγούδια.

Τη Δευτέρα 14-8-89 τρίτη μέρα του πολιτιστικού εκδήλωσε και έγινε το καθιερωμένο πανηγύρι με τη Δημοτική Ορχήστρα του Σωτήρη Πολυζογαμπρού. Το γλέντι κράτησε ως τα ξημερώματα.

Στις 15-8-89 τελευταία μέρα των πολιτιστικών εκδηλώσεων ο θίασος του Κώστα Σανιδά έπαιξε τις κωμωδίες «Ο κηφισοφών» και «Οι τρελοί της εποχής μας». Στη συνέχεια επακολούθησε η βραδιά νεολαίας που είχε κι αυτή εξαιρετική Επιτυχία. Ο Σύλλογος βράβευσε με διάφορα βραβεία τους τρεις πρώτους καλύτερους χορευτές.

Πρώτο βραβείο έλαβε ο Χρήστος Νάνος δεύτερο η Ιουλιέττα Ρεφενέ και τρίτο οι αδελφές Εγκλέζου.

Σε όλους τους άλλους για τον ωραίο τους χορό ο Σύλλογος πρόσφερε όλες τις μπύρες που είχαν μείνει αδιάθετες πάνω στο αυτοκίνητο.

Ο Σύλλογος ευχαριστεί όλους όσους πρόσφεραν εθελοντική εργασία για να επιτύχουν οι εκδηλώσεις και εύχεται σε όλους το επόμενο καλοκαίρι τον Αύγουστο καλή αντάμωση με υγεία στο Μορφοβούνι για τις νέες πολιτιστικές εκδηλώσεις.

ΕΚ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

ΤΗΛΕΦΩΝΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ ΣΤΟ ΜΟΡΦΟΒΟΥΝΙ

Εγκρίθηκε από το Νομαρχιακό Συμβούλιο Καρδίτσας το διετές πρόγραμμα (1989-90) τον ΟΤΕ για το Νομό. Σύμφωνα με το πρόγραμμα αυτό θα γίνουν 6.700 τηλεφωνικές συνδέσεις σε ολόκληρο το νομό. Επίσης προβλέπονται να ολοκληρωθούν σημαντικά έργα υποδομής που θα βελτιώσουν αρκετά τις τηλεπικοινωνίες, μεταξύ των άλλων το πρόγραμμα περιλαμβάνει και την κατασκευή 12 νέων κτιρίων στα οποία θα εγκατασταθούν τα μηχανήματα. Ένα από τα 12 κτίρια θα ανεγερθεί στο Μορφοβούνι.

Ήδη έχει ολοκληρωθεί η μελέτη του κτιρίου και σύντομα θα αρχίσει η κατασκευή, ενώ προβλέπεται σε ένα περίπου χρόνο (μέσα του 90) να ολοκληρωθεί. Το νέο αστικό κέντρο του χωριού θα έχει σε πρώτη φάση 500 παροχές, με το πρόγραμμα αυτό λύνεται το πρόβλημα της χρόνιας αναμονής για τηλεφωνική σύνδεση (στο χωριό υπάρχουν αιτήσεις που εκκρεμούν χρόνια). Βελτιώνεται η τηλεπικοινωνία σε ολό το νομό και ιδιαίτερα στην περιοχή Νευροπόλεως.

ΟΛΟΚΛΗΡΩΝΕΤΑΙ Η ΚΑΤΑΣΚΕΥΗ ΤΟΥ ΓΗΠΕΔΟΥ

Οι εργασίες κατασκευής του γηπέδου στο χωριό βρίσκονται στο τέλος τους. Έχουν ολοκληρωθεί τα έργα τοιχοποιίας, περίφραξης και στρώθηκε το χώμα που θα καλλιεργηθεί ο χλοοτάπητας.

Ένα όνειρο δεκάδων νέων γίνεται πραγματικότητα και πολύ σύντομα η ομάδα του «Μαύρου Καβαλάρη» θα παίζει πλέον στην πραγματική του έδρα.

ΚΑΙΝΟΥΡΙΑ ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑ

Ξεκινώντας μια προσπάθεια για τη συλλογή κάποιων στοιχείων που δίνουν την ταυτότητα του χωριού μας, και γενικά της περιοχής του Μένδοβα, μέσα από το περασμά της στην Ιστορία, προσπαθούμε σαν σύλλογος να μαζέψουμε στοιχεία που θα μας βοηθήσουν στην καταγραφή και πληροφόρηση, για την Ιστορία του χωριού, και τους νεώτερους αλλά και τους παλιούς.

Έτσι κύριοι άξονες που θα κινηθεί αυτή η έρευνα και εδώ ζητάμε τη συνδρομή όλων ανεξαιρέτως είναι η συλλογή Ιστορικών στοιχείων του χωριού και της Περιοχής. Και όταν λέμε ιστορικά στοιχεία ζητάμε ή αναφορά σε βιβλία που τυχόν πέσουν στα χέρια κανενός ή άλλες ιστορικές πηγές, και ακόμα ζητάμε από τους παλιότερους την αναφορά στη μνήμη τους για τους πρώτους ίσως κατοίκους για χωριανούς που εγκαταστάθηκαν στα μέρη μας και θυμούνται την εγκατάστασή τους. Για τις ασχολίες τους, για τις συνήθειες τους για τα ήθη και έθιμά τους. Ίσως κάποια από αυτά να έχουν σβήσει με το πέρασμα του χρόνου, και ίσως ακόμα να περιέχουν κάποιες παραλλαγές.

Έτσι συγκρίνοντάς τα και γιατί όχι αναβιώνοντάς τα, με άλλες περιοχές της πατρίδας μας καταλήξουμε σε κάποια συμπεράσματα για την Ιστορική πορεία των κατοίκων του Χωριού μας μέσα στο χρόνο.

Επίσης κάνουμε έκκληση για φωτογραφικό υλικό. Ανθρωποι του χωριού που πιστεύουν ότι έχουν κάποιο υλικό που θα μας διαφωτίσει στην έρευνα ας στείλουν στο σύλλογο, με την προϋπόθεση ότι βοηθούν και πως ότι υλικό στείλουν θα τους ξαναδωθεί μ' ευθύνη του συλλόγου.

Ακόμα με μια καταγραφή τραγουδιών δημοτικών με τη δημοσίευσή τους θα βοηθήσουμε σημαντικά.

Αξιόλογη προσπάθεια είναι η προσφορά του Δάσκαλου Θ. Κοντούλη. Και ίσως πρέπει να ενεργοποιηθούν περισσότερα άτομα.

Ακόμα η καταγραφή με μαρτυρίες των εθίμων και συγχρόνως φωτογραφικό υλικό αποτελεί σημαντική προσφορά.

Αν μπορέσουμε να τοποθετήσουμε τα έθιμα με μια σειρά και με μια εξέλιξη ίσως που έχουν και να τα καταγράψουμε θα μπορέσουμε πιστεύω να τα διατηρήσουμε όχι σαν αναβίωση, αλλά σαν κάτι το ζωντανό που θα γίνεται ευχάριστα από τους νεώτερους ακολουθώντας έτσι την παράδοση των παππάδων μας.

Η δημοσίευση όλων αυτών των στοιχείων και η συλλογή τους σε βιβλίο ή λεύκωμα θα ήταν το αποκορύφωμα της προσπάθειας.

Το οποιοδήποτε υλικό που θα πέσει στα χέρια του καθενός είναι χρήσιμο γι' αυτό ας μη διστάσει να βοηθήσει.

Το χωριό έχει την ανάγκη να γνωρίσει ο κόσμος την μικρή του έστω Ιστορία γιατί θα είναι χρήσιμη.

ΕΠΙΧΟΡΗΓΗΣΗ ΑΠΟ ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ

Εφέτος το Υπουργείο Πολιτισμού επιχορήγησε τον Σύλλογό μας με το ποσό των 200.000 για διάφορες πολιτιστικές εκδηλώσεις στο χωριό μας.

Θάθελα όμως μέσα από τις στήλες της εφημερίδας μας να εκφράσω τις ευχαριστίες μας στην χωριανή μας Δικηγόρο Γιαννάκου - Πρέβεζα ολυμπία, που εργάζεται στο υπουργείο και προέβει και φέτος όπως και τα προηγούμενα χρόνια στις σχετικές ενέργειες που απαιτούνται για την χορήγηση των ανωτέρων χρημάτων.

Επίσης θάθελα να ευχαριστήσω τον φίλο του Συλλόγου μας και του χωριού μας Προϊστάμενο του Υπουργείου Πολιτισμού κ. Αθανάσιο Μαράντο που τόσα χρόνια δεν ξεχνά το κόστος των Πολιτιστικών εκδηλώσεων του χωριού μας.

Ο Πρόεδρος του Συλλόγου
Δημήτρης Κυρίτσης

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΒΟΥΛΕΥΤΙΚΩΝ ΕΚΛΟΓΩΝ ΤΗΣ ΠΕΡΙΟΧΗΣ ΜΑΣ

Με την δύση του ηλίου έκλεισαν οι κάλπες και άρχισε η καταμέτρηση των ψηφοδελτίων. Οι εγγεγραμμένοι στους εκλογικούς καταλόγους ήταν 1494. Από αυτούς ψήφισαν 1241 και οι ψήφοι κατανεμήθηκαν ως εξής:

ΠΑΣΟΚ 574
Ν.Δ. 413
ΣΥΝΑΣΠΙΣΜΟΣ 228
ΔΗΑΝΑ 6

Ο πίνακας I δείχνει αναλυτικά πως κατανεμήθηκαν οι ψήφοι στους υποψηφίους κάθε κόμματος.

ΠΙΝΑΚΑΣ I. και πίνακας II (σελ.3 & 4)

Ο τρίτος πίνακας δείχνει τις προτιμήσεις των ψηφοφόρων των κυριωτέρων χωριών του δήμου Νεβροπόλεως.

ΠΙΝΑΚΑΣ III

ΧΩΡΙΟ	ΕΓ/ΜΕΝΟΙ	ΨΗΦΙΣΑΝ	ΠΑΣΟΚ	Ν.Δ.	ΣΥΝ/ΜΟΣ
ΜΟΡΦΟΒΟΥΝΙ	1494	1241	574	413	228
ΝΕΟΧΩΡΙ	1431	1190	522	515	115
ΜΕΣΕΝΙΚΟΛΑ	1131	931	245	442	205
ΦΥΛΑΚΤΗ	932	806	313	324	119
ΠΕΖΟΥΛΑ	822	683	221	381	43
ΚΡΥΟΝΕΡΙ	664	563	196	311	17
ΚΕΡΑΣΙΑ	565	524	207	209	83

Με την καταχώρηση του τρίτου πίνακα τελειώνει ο σκοπός του σημειώματος αυτού. Ο κάθε ένας ας βγάλει την εκλογική συμπεριφορά των ψηφοφόρων.

ΠΙΝΑΚΑΣ I

ΨΗΦΟΔΕΛΤΙΟ ΠΑ.ΣΟ.Κ.

Αναστασάκος Σεραφείμ	2
Καφαντάρης Ευριπίδης	531
Μπρακατσούλας Βασίλειος	19
Νταλαμπίρας Δημήτριος	4
Παπακυρίτης Κων/νος	—
Σωτηρλής Δημήτριος	14

ΨΗΦΟΔΕΛΤΙΟ Ν.Δ.

Αναγνωστόπουλος Θεοδώρος	46
Θανόπουλος Αθανάσιος	26
Παπαευθυμίου Γεώργιος	11
Σιούφας Δημήτριος	270
Ταλιαδούρος Σπυρίδων	42
Τσαντούλας Κων/νος	13

ΨΗΦΟΔΕΛΤΙΟ

Αρχοντής Δημήτριος	98
Καντερές Αλέξανδρος	3
Κωστόπουλος Κων/νος	1
Μπούτας Ευάγγελος	112
Τεντολούλης Δημήτριος	—
Χαλασιός Κων/νος	1

Από ένα ψήφο πήραν οι 4 υποψήφιοι της ΔΗΑΝΑ ένα η ΕΔΗΚ, τέσσερις το ΑΣΚΕ και ένα το ΕΚΚΕ.

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΗ: Το άθροισμα των ψήφων των υποψηφίων κάθε κόμματος δεν είναι απαραίτητο να συμφωνεί με το σύνολο των ψήφων του κόμματος και αυτό γιατί υπάρχουν περιπτώσεις ψηφοδελτίων που δεν καταχωρήθηκαν σε κανένα υποψήφιο αλλά μέτρησαν στο σύνολο του κόμματος (ψηφοδέλτια χωρίς σταυρό προτίμησης).

Στον πίνακα 2 καταγράφονται οι επιλογές των Βουλευτών για το Ευρωπαϊκό κοινοβούλιο. Σύμφωνα με τα αποτελέσματα στα 3 από τα 4 εκλογικά τμήματα, οι ψήφοι κατανεμήθηκαν ως εξής:

ΠΙΝΑΚΑΣ II

ΠΑΣΟΚ 394
Ν.Δ. 309
ΣΥΝΑΣΠΙΣΜΟΣ 219

ΔΗΑΝΑ 1
Ε.Σ.Κ. 1
ΕΔΗΚ 1
ΟΙ.ΚΙ.ΠΑ.Ν 3
ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ 1
ΚΚΕ Εσωτερικού 2
Ε.Ρ.Κ. 3
ΕΠΕΝ 2
ΦΙΛΕΛΕΥΘΕΡΩΝ 1

ΟΙΚΟΛΟΓΟΙ ΕΝΑΛΑΚΤΙΚΟΙ
ΕΥΡΟΕΚΛΟΓΕΣ 89 - ΚΟΙΝΣ ΘΕΣΕΙΣ
ΜΕ ΤΟΥΣ ΕΥΡΩΠΑΙΟΥΣ ΠΡΑΞΙΝΟΥΣ
ΕΝΕΚ 12

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΚΟΛΛΑΤΟΣ 1

ΣΗΜ: 1) Τα στοιχεία των πινάκων I και II δόθηκαν απ' το γραφείο της κοινότητας. τα στοιχεία του III πίνακα είναι από τα αποτελέσματα που δημοσίευσαν οι τοπικές εφημερίδες της Καρδίτσας.

Κατάσταση Ονομάτων συν/των εφημερίδας

1) Κοντοστέργιος Σεραφείμ	2000
2) Τσούλα Ιωάννα του Γ.	600
3) Κοντοστέργιος Ηλίας	1000
4) Διαμάντακος Παναγιώτης	2000
5) Κουτίνος Αθανάσιος	1000
6) Λατίνος Αναστάσιος	2400
7) Νάνος Αναστάσιος	2000
8) Κυριαζής Σπύρος	1000
9) Κυριαζής Σωτήρης	1000
10) Σκούφης Βασίλης του Λάμπρου	1000
11) Κουτίνος Σωτήριος	1400
12) Άρτεμη Ζαχαρή	400
13) Γκούτη Ευαγγελία	400
14) Κυριαζής Ηλίας	400
15) Ραχωβίτσας Θωμάς	500
16) Κοντοστεργίου Στέφανος του Γεωργ.	1000
17) Ζαχαρή Κων/νος	1000
18) Πλαστήρας Θωμάς	2000
19) Γκανούρης Σωτήριος	1000
20) Σανιδάς Χρήστος του Αποσ.	1000
21) Κοτοπούλη (Φ) Σωτήριος	500
22) Γρηγορίου Ηλίας	500
23) Πίσταβος Δημήτριος	1000
24) Κυριαζής Δημήτριος του Αριστ.	1000
25) Τουλιάς Δημήτριος του Λεων.	1000
26) Τσάβαλος Χρήστος	400
27) Σταύρου Απόστολος του Βασίλ.	500
28) Κατέρης Νικόλαος του Χαρίλ.	2400
29) Πατσιαούρας Ηλίας	1000
30) Ζαχαρή Βασίλειος	1000
31) Σταμογιώργος Αναστάσιος	1000
32) Παλαπέλας Βασίλης Σουηδία	5000
33) Σόλων Καλαντζής Θεσ/νίκη	2000
34) Κ.Μ. Πανταζής Ηλίας Βιζύης 74 Θεσ/νίκη	5.000
35) Ρεφενές Ηλίας Λάρισα	2000
36) Τουλιάς Δημήτρης του Στεφάνου Μορφοβούνι	2000
37) Τσιαντούλας Θωμάς του Χρίστου Αθήνα	1000
38) Λατίνος Αναστάσιος Αθήνα	1000
39) Καρκαλέτσης Θωμάς Καρδίτσα	2000
40) Κουτίνος Ηλίας Αθήνα	1000
41) Μανώλης Βαίος του Σεραφείμ Αθήνα	1000
42) Ζαχαρή Ευάγγελος του Λευτέρη Αθήνα	1000
43) Πατσίικας Ανδρέας Λάρισα	1000
44) Θωμάς Γιαννάκος Καρδίτσα	1000
45) Τάσος Σκούφης του Σωτήριου Κ. Βούρλα	2000
46) Γκανούρης Ιωάννης Καρδίτσα	3000
47) Μπαρπαθωμάς Σκούφης Μορφοβούνι	500
48) Παναγιώτης Γ. Κατοίκος Αθήνα	2000
49) Νασιάκος Απόστολος του Δημητρίου Βόλος	500
50) Γαλανούλης Νίκος Βόλος	1000
51) Τσούλας Χαρίμπος Βόλος	2000
52) Χούτα Παρασκευή του Κων/νου Βόλος	600
53) Κυριαζή- Κατσώνη Κωνσταντίνα Βόλος	600,
54) Μπάλα Λούλα Βόλος	1000
55) Καφεντζής Ηλίας του χρίστου Βόλος	400
56) Γιαννάκος Νίκος Δανία	5000
57) Καλαντζής Σωτήριος του Αναστασ. Αθήνα	10.000
58) Γρηγορίου Θωμάς Βόλος	1000
59) Σκούφης Ηλίας	1000
60) Γκανούρης Θωμάς Παμίσου 4 Νέα Ζωή Περιστερί	500
61) Ζαχαρή Βασίλειος του θωμά Αθήνα	1000
62) Τσιμογιάννης Ηλίας του Φωτίου Αθήνα	1600
63) Ραχωβίτσας Γεώργιος Λάρισα	2000
64) Κουτίνος Σωτήριος Αθήνα	1000
65) Σταύρου Γεώργιος του Βαΐου Αθήνα	2000
66) Αφοι Γαλανούλη Λάρισα	2000
67) Αλεξανδρής Βασίλειος Αθήνα	1000
68) Πίσταβος Δημήτριος Ρώμης 28 Ριζούπολη	1000
68) Σταύρου Γεώργιος του Ηλία Αθήνα	1500
69) Καφετζή - Χαρχάρη Ζωή Βόλος	1000

ΛΗΞΙΑΡΧΙΚΗ ΚΙΝΗΣΗ ΠΡΩΤΟΥ ΕΞΑΜΗΝΟΥ 1989

Γάμοι

1) Κοντοστέργιος Γεώργιος του Σωτηρίου και της Κων/ντίας — η Πατσιαούρα Ανθή του Ηλία και της Φωτεινής, ο γάμος έγινε την 2-5-1989

2) Θανάσος Ηλίας του Ευαγγέλου και της Μαρίας — Γκανούρη Ευαγγελία του Νικολάου και της Ελένης, ο γάμος έγινε την 7-5-1989

3) Παύλος Πανταζής του Κων/νου και της Φράγκας Αγγελική Μεσσάρη του Παναγιώτη και της Αναστασίας, ο γάμος έγινε την 25-2-1989

Ο Κων/νος Καφαντάρης και η Χριστίνα Τσούμα πρόκειται να παντρευτούν στις 23-9-89

Γεννήσεις

1) Αγόρι γεννήθηκε την 1-1-1989 του Σεραφείμ Μανώλη του Ιωάννη και της Ανδρομάχης.

2) Αγόρι γεννήθηκε την 18-4-1989 του θωμά Κατσαντάρη του Ηλία και της Μαρίας.

3) Κορίτσι γεννήθηκε την 17-3-1989 του θωμά Πίτσαβου του Γεωργίου και της Σωτηρίας.

4) Αγόρι γεννήθηκε την 19-4-1989 του θωμά Καφεντζή του Βασιλείου και της Όλγας.

5) Αγόρι γεννήθηκε την 7-1-89 του Σεραφείμ Σανιδά του Ηλία και της Μέλπω.

6) Αγόρι γεννήθηκε την 15-2-1989 του Βαλταδώρου Ιωάννη του Ευθυμίου και της Ευαγγελίας.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟ

Ο Σύλλογος των απανταχού Μορφοβουνιωτών ευχαριστεί τον Πρόεδρο της Κοινότητας και το Κοινοτικό Συμβούλιο για τη συνεργασία και τη βοήθεια στη διοργάνωση των πολιτιστικών εκδηλώσεων.

Τους αδελφούς Παναγιώτη και Σωτήρη Κοτοπούλη για την προσφορά Εργασίας στην κατασκευή της εξέδρας.

Και τον Απόστολο Θ. Σκούφη για την βοήθεια στον Σύλλογο.

Επίσης όλους τους χωριανούς που πρόσφεραν εργασία στις πολιτιστικές εκδηλώσεις.

ΑΘΛΗΤΙΚΑ ΝΕΑ

Στις 16 Αυγούστου Άρχισε η προετοιμασία της ομάδας 20 Αυγούστου με προπονητή τον χωριανό μας Κοντοστέργιο Παναγιώτη

Πρόεδρος Σταύρου - Σωτήριος

Αντιπρόεδρος Σταύρου - Ευάγγελος

Γεν. Γραμ. Κατσιγιάννης Ευάγγ.

Γεν. Αργηγός Σταύρου Νίκος

Ταμίας Σκούφης Αποστ.

Έφορος υλικού Σκότης Γεώργ.

Μέλος Κοντοστέργιος Ευάγγ.

Μέλος Σταύρου Γεώργιος

Μέλος Γρηγορίου Ηλίας

Μέλος Σταμογιώργος Τάσος

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΚΑΡΔΙ- ΤΣΑΣ 1989

1) Καβάλας Σωτήριος Τρικάλων 63 Δρχ. 1000
2) Μπακαλάκος Αριστοτέλης Ταυρωπού 80 500
3) Σανιδάς Νικόλαος Δ. Λάπη 28 500
4) Καλατζής Ηλίας Γ. Μαχάωνος 14 1000
5) Σακελλαρίου Βασίλειος (ανθοπώλης) Καραϊσκάκη 500
6) Πατσιαούρας Δημήτριος οδός Βάλβης 500
7) Τσάβαλος Δημήτριος Θωμά 1000

ΔΩΡΕΑ

1. Ο Δημήτριος Β. Παΐσης έκανε στην κοινότητα δωρεάν τη διάνοιξη αγροτικού δρόμου στη θέση «Αηλιά-Σαμαρού» και τη διαμόρφωση δρόμου στη θέση «Κερασούλα-Μοναστήρι». Το κοινοτικό Συμβούλιο ευχαριστεί θερμώς τον δωρητή.

2. Οι κ. Γορδιός Βαίος του Ηλία και Καλαντζής Ιωάννης του Νικολάου πρόσφεραν το ποσό των 10.000 δρχ για ενίσχυση της εφημερίδας και του Συλλόγου του χωριού μας.

3. Το Δ.Σ. του συλλόγου Μορφοβουνιωτών Βόλου ευχαριστεί το ΦΩΤΗ ΑΠΟΣ. ΠΑΛΑΠΕΛΑ για την προσφορά των 5.000 δρχ. προς το σύλλογο.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΓΙΟΛΔΑΣΗΣ Ο (ΒΟΥΝΕΣΙΩΤΗΣ) ΜΕΓΑΛΟΣ ΕΛΛΗΝΑΣ ΖΩΓΡΑΦΟΣ

Στις 11 Αυγούστου φέτος το καλοκαίρι, τον επισκέφτηκε στο σπίτι του στην Καρδίτσα, στην οδό Δ. Λάππα 98. Ένα παλιό λαϊκό σπιτάκι με αυλή και κήπο, που περιποιείται ακόμα μόνος του.

με δέχτηκε με κάποια επιφυλακτικότητα στην αρχή αλλά με εγκαρδιότητα στη συνέχεια, όταν άκουσε ότι είμαι απ' το Βουνέσι. Καθίσαμε στο εργαστήριό του, ένα μεγάλο ισόγειο δωμάτιο γεμάτο από τα έργα του, τους σπουδαίους ζωγραφικούς του πίνακες, απ' τους οποίους μερικοί βρίσκονται ακόμα στο στάδιο της ολοκλήρωσης. Πίνακες μικροί, μεγάλοι καλύπτουν όλους τους τοίχους, το πάτωμα και τις γωνιές αυτού του χώρου και αποτυπώνουν το μόχθο και τη σοφία μιας ολόκληρης ζωής.

Για το μεγάλο Έλληνα ζωγράφο Δημήτρη Γιολλάση λοιπόν ο λόγος, που είναι πράγματι Βουνεσιώτης, αφού γεννήθηκε και έζησε τα πρώτα παιδικά του χρόνια στο χωριό μας. Πόσοι άραγε το ξέραμε αυτό; Και ως μη θεωρηθεί σαν μια εγωϊστική προβολή του χωριού μας. Γιατί πρέπει να τιμάμε αυτούς που με τη ζωή τους, τη δράση και το έργο τους τίμησαν τον τόπο μας και τη γενέτειρά τους.

Στη σύντομη σχετικά κουβέντα που είχα μαζί του, η πρώτη μου ερώτηση ήταν αν γεννήθηκε πράγματι στο Βουνέσι, όπως είχαμε ακούσει σε σχετική εκπομπή στην τηλεόραση και είχαμε διαβάσει σε άρθρα στις εφημερίδες, αφιερωμένα σ' αυτόν. — «Βέβαια», μου είπε «Γεννήθηκα στο Βουνέσι και έζησα τα πρώτα παιδικά μου χρόνια εκεί, γι' αυτό και το θυμάμαι πάντα νοσταλγικά. Θυμάμαι ιδιαίτερα το «κελεπούρι», όπου ο πατέρας μου είχε το κονάκι του και πήγαινα κι εγώ συχνά, καθώς και τη «Βαβιά τη γούρνα», όπου πηγαίναμε και ψαρεύαμε». Αυτά γίνονταν γύρω στα 1900 με 1905, αφού ο Δημ. Γιολλάσης γεννήθηκε στα 1897. Το 1906-1907 έφυγε με την οικογένειά του και εγκαταστάθηκε στο Μουσαλάρι, έξω από τη Λάρισα, για να καταλήξει τελικά στην Καρδίτσα, γύρω στα 1930. Στο Βουνέσι αναγύρισε όπως μου είπε το 1939 και έκανε παρέα, σαν επισκέπτης πια, με το νέο τότε δικηγόρο Κώστα Καφαντάρη, το γνωστό αργότερα «Νικητάρη». Η καταγωγή του είναι από τη Σαμαρίνα, από όπου ήταν οι γονείς του. Θέλοντας να αποφύγουν τους κατατρεγμούς των Τούρκων, πολλοί Σαμαρινιώτες κατέβηκαν τότε προς τα μέρη της Θεσσαλίας, που είχε απελευθερωθεί από τους Τούρκους στα 1881, ενώ από τη Θεσσαλία που πάνω υπήρχε ακόμα Τούρκικη κατοχή, αφού η Μακεδονία απελευθερώθηκε από τον τουρκικό ζυγό κατά τους βαλκανικούς Πολέμους του 1912-13. Για επτά χρόνια, μικρό παιδί ακόμα, ο Δημ. Γιολλάσης δούλεψε καπνεργάτης στα Τρίκαλα και στην Καρδίτσα. Το 1914 γράφτηκε στη σχολή Καλών Τεχνών στην Αθήνα, όπου φοίτησε στα τμήματα ζωγραφικής και γλυπτικής και βραβεύτηκε από τότε πολλές φορές για τα έργα του. Δίδαξε αργότερα Τεχνικά στο Γυμνάσιο Καρδίτσας για δώδεκα χρόνια. Από νωρίς το ζωγραφικό του έργο εκτιμήθηκε, και καθιερώθηκε πανελλήνια αλλά και στο εξωτερικό σαν ένας απ' τους μεγάλους ζωγράφους. Πήρε μέρος σε όλες σχεδόν τις πανελλήνιες εκθέσεις και σε πολλές ομαδικές στην Αθήνα, στην Αλεξάνδρεια, στο Βελιγράδι, Ν. Υόρκη, Μόσχα, Βουκουρέστι και αλλού. Έργα του βρίσκονται στις συλλογές της Εθνικής Πινακοθήκης, της Εθνικής τράπεζας, του Υπουργ. Παιδείας, του Υπουργ. Πολιτισμού και Επιτημών καθώς και σε πολλές ιδιωτικές συλλογές στην Ελλάδα και το εξωτερικό. Το 1966 απόκτησε ένα μικρό κτήμα (εκτός σχεδίου) και έφτιαξε μόνος τους τη μικρή κατοικία όπου ζει μέχρι σήμερα και συνεχίζει να δημιουργεί σε ηλικία τώρα 92 ετών. Η αντοχή και η ζωτικότητα του είναι πραγματικά αξιοθαύμαστη. Και αυτό, όπως ο ίδιος υποστηρίζει οφείλεται στην απλή, λιτή και φυσική ζωή που κάνει, αποφεύγοντας τις βλαβερές συνήθειες του συνόλου των ανθρώπων με τις οποίες δεν συμφωνεί και ιδιαίτερα με το κάπνισμα που το θεωρεί μια «εγκληματική και βάρβαρη» πράξη, όπως ακριβώς γράφει και στο βιβλίο του με τον τίτλο «Η προσφορά μου στον Πολιτισμό (στον άνθρωπο)». Ο Δημήτρης Γιολλάσης, εκτός από μεγάλος ζωγράφος με διεθνή σήμερα αναγνώριση, είναι και ένας ακούραστος μαχητής της ειρήνης και της κοινωνικής προόδου. Ήταν πάντα παρών στους αγώνες του λαού για τη λευτεριά, το δίκιο και τη προκοπή του. Και τέτοιος παραμένει μέχρι σήμερα. Αλλά και το ζωγραφικό του έργο είναι γενικά εμπνευσμένο από την ειρηνική ζωή των ανθρώπων του χωριού και της επαρχίας και απεικονίζει με τη μεγάλη του τέχνη το μόχθο και τα βάσανα αλλά και τις απλές χαρές των ξωμάχων του θεσσαλικού κάμπου και του βουνού. Το δείχνουν και οι τίτλοι των έργων του, όπως: «Γυναίκες πλένουν στο

ποτάμι», «Ζωοπάζαρο», «Θερισμός», «αλωνισμός», «αλευρόμυλος», κ.λ.π.. Τα τελευταία πέντε χρόνια μετά την τιμητική αναδρομική έκθεσή του στην Εθνική Πινακοθήκη (πράγμα που γίνεται μόνο για τους καλύτερους Έλληνες ζωγράφους), για να ολοκληρώσει τις μελέτες του στα μουσεία της Ευρώπης, ταξίδεψε στη Σουηδία, Δανία, Νορβηγία, Ελβετία, Τσεχοσλοβακία, Αυστρία, Ουγγαρία, Σοβιετ Ένωση.

Το σημείωμα αυτό ως θεωρηθεί ένας ελάχιστος φόρος τιμής από τους συγχωριανούς του στο μεγάλο Έλληνα ζωγράφο που τιμάει με το έργο του την Ελλάδα. Του χρόνου στις εκδηλώσεις του χωριού μας καλό θα είναι να τον τιμήσουμε και έμπρακτα, αφού και ο ίδιος όπως είπα θα ήθελε πολύ να βρεθεί στο πανηγύρι του χωριού, όπου γεννήθηκε και έζησε πριν από ενενήντα και πλέον χρόνια.

Απόστ. Κατοίκος

ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ ΤΟΥ ΘΩΜΑ ΚΟΝΤΟΥΛΗ

ΤΟ ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ ΣΤΗΝ ΑΓΩΓΗ

Η λέξη αγωγή παράγεται από το ρήμα άγω και σημαίνει οδηγώ κάποιον σε μια ορισμένη κατεύθυνση ή σκοπό. Τον όρο αυτό το συναντάμε και στην ιατρική επιστήμη (θεραπευτική αγωγή) και σε άλλους τομείς της ζωής του ανθρώπου. Την Παιδαγωγική Επιστήμη ενδιαφέρει κυρίως η αγωγή, που γίνεται στο σχολείο και σημαίνει τις ενέργειες, που καταβάλλονται από τον παιδαγωγό στο αναπτυσσόμενο παιδί και αποβλέπουν στην επίτευξη κάποιου σκοπού, και το αποτέλεσμα που συμβαίνει στο χαρακτήρα και σ' όλες τις λειτουργίες του παιδιού. Το έργο της αγωγής των παιδιών είναι εξαιρετικά δύσκολο.

Την ευθύνη για μια σωστή αγωγή των παιδιών την έχει όχι μόνο το σχολείο, αλλά και η οικογένεια, η γειτονιά, το περιβάλλον. Ευθύνη για την ορθή αγωγή των νέων ενός λαού έχουν επίσης οι ηγέτες αυτού του λαού, ήτοι είναι εκκλησιαστικοί, πολιτικοί ή πνευματικοί.

Για τις γνώσεις που θα χρειασθούν για την επαγγελματική πρόοδο του παιδιού, είναι ασφαλώς υπεύθυνο το σχολείο. Για την ψυχική του όμως διάπλαση περισσότερο επιδρά η οικογένεια.

Για να είναι επιτυχής η αγωγή, χρειάζεται να έχουν οι γονείς και ειδικές — στοιχειώδεις βέβαια — παιδαγωγικές γνώσεις. Είναι, αλήθεια, περίεργο ότι, ενώ για όλα τα επαγγέλματα γίνεται κάποια μικρή ή μεγάλη εκπαίδευση, για το τεράστιο και γεμάτο ευθύνη έργο των γονέων δεν γίνεται σχεδόν καμία σχετική εκπαίδευση.

Δεν είναι όμως δυνατό να θεωρηθούν ικανοί και άξιοι γονείς όλοι όσοι γνωρίζουν τους νόμους και τους κανόνες της Παιδαγωγικής. Δεν είναι αρκετές δηλαδή μόνο οι παιδαγωγικές γνώσεις. Τη γνώμη μας αυτή επιβεβαιώνει το εξής φαινόμενο, που όλοι μας έχουμε διαπιστώσει: Συμβαίνει δηλαδή, πολλές φορές, παιδιά γονέων που έχουν πολλές παιδαγωγικές και ψυχολογικές γνώσεις ή είναι και οι ίδιοι παιδαγωγοί, να μη είναι δυνατό να τα πάρουμε σαν υπόδειγμα καλής ανατροφής. Και αντίθετα: Παιδιά γονέων, που όχι μόνο γνώσεις παιδαγωγικές δεν έχουν, αλλ' ούτε έχουν προφέρει ποτέ αυτή τη λέξη, παρουσιάζονται αξιομίμητα υποδείγματα ζωντανής εμφάνισης των κανόνων της παιδαγωγικής.

Στην προκειμένη περίπτωση επεμβαίνει στο έργο της αγωγής και ένας άλλος σπουδαίος παράγοντας που είναι το παράδειγμα.

Μεγίστη είναι η σημασία του παραδείγματος των γονέων και του δασκάλου στην αγωγή και μόρφωση του παιδιού. Όλοι ανεξαιρέτως οι παιδαγωγοί τονίζουν και παραδέχονται τη μεγάλη σημασία και επίδραση του παραδείγματος στην αγωγή του παιδιού. Το παράδειγμα παίζει πρωταρχικό ρόλο στη διάπλαση του χαρακτήρα του παιδιού. Ουδμία διδασκαλία είναι τόσο αποτελεσματική, όσο το ζωντανό παράδειγμα. Κανένας δε διδάσκει καλύτερα από όσο το άφωνο μυρμήγκι με την εργατικότητα του. Όποιος δίνει καλή συμβουλή, κτίζει με το ένα χέρι' όποιος δίνει καλή συμβουλή και καλό παράδειγμα, κτίζει με τα δύο χέρια, μας λέγει κάποιος φιλόσοφος.

Όσο περισσότερο το παιδί εκτιμάει τη δύναμη και την αξία του προσώπου το οποίο ασκεί πάνω σ' αυτό επίδραση, τόσο μεγαλύτερη είναι και η δύναμη της υποβολής του. Οι γονείς, ο δάσκαλος, οι συγγενείς και άλλα πρόσωπα, που αγαπά, σέβεται και θαυμάζει το παιδί, ασκούν με το παράδειγμά τους, μεγάλη επίδραση σ' αυτό.

Τα παιδιά έχουν μέσα τους την ορμή προς μίμηση. Μιμούνται ότι βλέπουν και ακούουν στο περιβάλλον τους. Μιμούνται και αντιγράφουν τους μεγαλύτερους και ξεχωριστά όσους αγαπούν και θαυμάζουν. Η ορμή προς μίμηση συντελεί ώστε το παιδί να δέχεται συνειδητά ή ασυνείδητα την επίδραση του παραδείγματος των γνωρίμων του. Το παιδί, στα πρώτα έτη της παιδικής ηλικίας του, μιμείται το παράδειγμα των γονέων του και ιδίως της μητέρας του. Εκτιμά ότι οι γονείς του εκτιμούν, και περιφρονεί αυτή την ενέργεια. Το παιδί μιμείται ακόμη και το βάδισμα, τις κινήσεις, τις χειρνομίες, τον τρόπο έκφρασης, τον τόνο της φωνής και γενικά τη συμπεριφορά των γονέων και των μεγαλύτερων.

Το παιδί αντιγράφει πιστά τους γονείς του και ακολουθεί τα ίχνη τους. Είναι αδύνατο η μητέρα να διδάξει στην κόρη της καθαριότητα και νοικοκυροσύνη αν η ίδια είναι ακάθαρτη και ακατάστατη.

Πόσο μεγάλη είναι η δύναμη του παραδείγματος στην αγωγή το δείχνουν τα παραδείγματα που ακολουθούν:

α) Μια μητέρα και το μικρό παιδί της επιστρέφουν με το λεωφορείο σπίτι τους. Σε μια στάση μπαίνει στο λεωφορείο ένας γέροντας, ο οποίος δε βρίσκει κενή θέση να καθήσει. Αμέσως η μητέρα, με πολλή προθυμία και ευγένεια, παραχωρεί τη θέση της στον ηλικιωμένο κύριο. Το παράδειγμα αυτό της μητέρας είναι βέβαιος ότι θα χαράζει τα ίχνη του στην ψυχή του παιδιού.

β) Όταν ο Μέγας Αλέξανδρος με το στρατό του διέσχισαν τις στέπες της Ασίας και υπέφεραν από τη δίψα, ένας στρατιώτης, πλησιάσε τον Μ. Αλέξανδρο και του πρόσφερε το παγούρι του για να πιει λίγο νερό που κατά τύχη είχε. Ο Αλέξανδρος όμως πήρε το παγούρι στα χέρια του, είδε ότι το νερό ήταν λίγο και αντί να δροσίσει μ' αυτό τα χείλη του, το έχυσε στο έδαφος λέγοντας: «Δεν είναι αρκετό για όλους»... Τότε οι στρατιώτες του, ακράτητοι από ενθουσιασμό φώναξαν: «Μαζί σου ως την άκρη του κόσμου».

ΔΩΡΕΑ ΒΙΒΛΙΩΝ

Ακόμα τριάντα επτά τόμοι καινούργιων βιβλίων προστέθηκαν στην βιβλιοθήκη του πνευματικού κέντρου Μορφωτικού.

Τα βιβλία έστειλε από την Αθήνα ο κ. Δημολόκος Μιχαήλ (σύζυγος της Βασιλικής Χρήστου Νάνου). Τα βιβλία αυτά είναι: α) Μια εικοσάτομη γενική εγκυκλοπαίδεια και ένα μεγάλο λεξικό. β) Μια οχτάτομη παγκόσμια λαογραφική και γεωγραφική εγκυκλοπαίδεια. γ) η ιστορία της Ελληνικής Επανάστασης του Σπ. Τρικούπη δ) Μια τετράτομη σειρά του λαογράφου κ. Ρωμαίου, με στοιχεία ιστορίας, γεωγραφίας και προπαντός λαογραφίας της χώρας μας.

Ευχαριστούμε τον δωρητή για την ευγενική προσφορά του και με την ευκαιρία αυτή καλούμε και πάλι όλους όσους μπορούν να στείλουν βιβλία και να βοηθήσουν στην δημιουργία της βιβλιοθήκης του χωριού μας.

Η έκδοση της εφημερίδας εξαρτάται άμεσα από τις συνδρομές των αναγνωστών, ενισχύστε οικονομικά την ΒΟΥΝΕΣΙΩΤΙΚΗ ΦΩΝΗ, την δικιά μας φωνή...

ΒΟΥΝΕΣΙΩΤΙΚΗ
ΦΩΝΗ
Δίμηνη Εφημερίδα
του Συνδέσμου Απανταχού
Μορφωτικών
Δ/νση: Αγίας Αναστασίας 5
Περισσός ΑΘΗΝΑ
Τ.Κ. 142 32
ΤΗΛ.: 5019.686
975.2345
Διευθύνεται από
Συντακτική Επιτροπή
Υπεύθυνος Έκδοσης
Γ.Σ. Κοντοστεργίος

- Τα ενυπόγραφα κείμενα εκφράζουν τις απόψεις του συγγραφέα.
- Χειρόγραφα δεν επιστρέφονται.

ΚΑΤΟΧΙΚΕΣ ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ

του Ηλία Γ. Νασιάκου

Μετά το ολοκληρωτικό όπως εξιστορίσαμε κάψιμο του χωριού μας από τους Ιταλούς στις αρχές του Ιουνίου του 1943 και την πρόχειρη έστω όπως είδαμε ανασύνταξη των κατοίκων κατά το διάστημα του καλοκαιριού, φθάσαμε στο φθινόπωρο.

Τότε, στις αρχές φθινοπώρου, 8-9-1943 νομίζω, η ηγεσία του Ιταλικού στρατού (Στρατηγός Μπαντάλιο) συνθηκολόγησε με τους συμμάχους μας Άγγλους και λοιπούς και σταμάτησε τον πόλεμο στο πλευρό των Γερμανών. Σύμφωνα δε με τις συμμαχικές οδηγίες από το στρατηγείο της Μέσης Ανατολής που ακούστηκε από τα ραδιόφωνα, οι Ιταλικές μονάδες έπρεπε να παραδοθούν στα πλησιέστερα συμμαχικά στρατεύματα ή στα πλησιέστερα αντιστασιακά αντάρτικα τμήματα και οργανώσεις. Και μάλιστα αυτό έπρεπε να γίνει αμέσως, ώστε να μην τους προλάβουν οι Γερμανοί και τους αιχμαλωτίσουν αφοπλίζοντάς τους.

Στην Ελλάδα μέχρι τότε, κατοχικά στρατεύματα ήταν το πλείστον Ιταλικά. Γερμανικά στρατεύματα ήταν ελάχιστα ειδικών υπηρεσιών ΕΣ-ΕΣ κ.λπ. Αυτό λοιπόν το ευχάριστο για τους συμμάχους και αντιστασιακούς γεγονός, ανέλαβαν ακαριαία να το εκμεταλλευτούν προς όφελός τους και αν το υλοποιήσουν οι αντάρτες του ΕΛΑΣ μια και δεν υπήρχε άλλη συμμαχική ή αντιστασιακή δύναμη στην Ελλάδα και ειδικότερα στη Θεσσαλία.

Στη Θεσσαλία υπήρχε μεγάλη Ιταλική μονάδα που έδρα Διοικήσεως είχε τη Λάρισα και Διοικητή Ιταλό Στρατηγό ονόματι Ινφάντε.

Οι αντιστασιακοί του Ε.Α.Μ. - ΕΛΑΣ Θεσσαλίας βρήκαν κάποιον πατριώτη Τζουλιάνη, φίλο του στρατηγού Ινφάντε, ο οποίος ήταν και Διευθυντής της Γεωργικής Σχολής Λαρίσης και με κάθε μυστικότητα τον απέστειλαν σ' αυτόν προτείνοντας την άμεση παράδοση των Ιταλικών στρατευμάτων στον ΕΛΑΣ. Εκείνος δέχθηκε αμέσως και ειδοποίησε τα τμήματα που υπήρχαν στο Βόλο και Αλμυρό να επιστρέψουν αμέσως στη Λάρισα και από εκεί να συμπυκνωθούν στα Τρίκαλα.

Όταν όλοι αυτοί με το στρατηγό πέρασαν τη γέφυρα του Ζάρκο προς Τρίκαλα, οι αντάρτες του ΕΛΑΣ προσπάθησαν να ανατινάξουν τη γέφυρα, ώστε να καθυστερήσουν τους Γερμανούς που σίγουρα θα έφθαναν αργά ή γρήγορα προς καταδίωξη των άλλοτε συμμάχων των Ιταλών.

Φθάνοντας οι Ιταλοί στα Τρίκαλα, ενώθηκαν με την μεγαλύτερη μονάδα τους που υπήρχε εκεί, την Μεραρχία Πινερόλο με διοικητή τον Συνταγματάρχη Μπέρτι.

Από εκεί η οργάνωση Τρικάλων οδήγησε τους Ιταλούς Στρατηγό και Μέραρχο έξω από τα Τρίκαλα, — στο χωριό Πουλιάνη, όπου τους περίμεναν οι εκπρόσωποι του ΕΑΜ-ΕΛΑΣ για να συμφωνήσουν την παράδοση των πολλών χιλιάδων πάνω από 10.000 άνωπλου Ιταλικού στρατεύματος μαζί με τα παντός είδους εφόδια, αυτοκίνητα, ιππικό κ.λπ.

Εκπρόσωποι του ΕΑΜ-ΕΛΑΣ στη συνάντηση αυτή ήταν οι:

Στεφ. Σαράφης, Άρης Βελουχιώτης, Κ. Καραγιώργης, Φλούλης κ.λπ., αλλά και ο συμμαχικός παράγων ήταν παρών δια των «ακοίμητων συμβούλων» Άγγλων Κρις και Χιλς» που συνυπήρχαν στα βουνά με τους Αντάρτες. Εκεί συμφώνησαν να προωθηθούν αμέσως οι Ιταλοί με τον οπλισμό τους κ.λπ. στην περιοχή Μουζακίου και Πύλης για να αποφύγουν την άμεση καταδίωξη των Γερμανών. Για την επίσπευση της εκκίνησης από τα Τρίκαλα, πήγε και ο Άρης στην πόλη με αντάρτικο ιππικό το οποίο έκτοτε πολλαπλασιάστηκε με 1.000 καλοθρεμένα και καλογυμνασμένα ιταλικά άλογα και φεύγοντας από την πόλη παραλαύνοντας στην πλατεία και κεντρικό δρόμο προς Σταθμό, έδωσε το σύνθημα να απογυμνώσουν από εφόδια οι πολίτες και η οργάνωση, τις εγκαταλειμμένες ιταλικές αποθήκες, παρά την ακατανόητη αντίδραση των Άγγλων και δεν δέχονταν να πειθαρχηθούν τα εφόδια των ιταλικών αποθηκών που υπήρχαν στην πόλη με την δικαιολογία να καταμετρηθούν πρώτα κι ας κινδύνευα να καταληφθούν από τους οπωσδήποτε επερχόμενους Γερμανούς.

Πράγματι, σε ελάχιστες ώρες μετά την αναχώρηση των Ιταλών από τα Τρίκαλα, οι αποθήκες άδειασαν και τα παντός είδους εφόδια μεταφέρθηκαν και κρύφτηκαν από τις οργανώσεις στα γύρω χωριά και από εκεί τα προωθούσαν προς τους αντάρτες όποτε και όπως μπορούσαν.

Οι Ιταλοί, με τους αντάρτες οδηγούς έφθασαν συντεταγμένοι και με τον οπλισμό τους στην περιοχή Μουζακίου και Πύλης και κατασκήνωσαν έξω και πάνω από τις πόλεις στον Ξηρόκαμπο και τη γύρω περιοχή.

Ήλπιζαν πλέον γι' αυτούς τελείωσε ο πόλεμος και ότι θα προωθούνταν προς Ήπειρο και Ηγουμενίτσα, ώστε με πρώτη ευκαιρία να μεταβούν στην πατρίδα τους Ιταλία.

Ήλπιζαν ακόμα ότι συντεταγμένοι και με τον οπλισμό τους θα προχωρούσαν προς αυτή την κατεύθυνση (όνειρο) και μάλιστα θα προστατεύονταν πλέον από τους αντάρτες έναντι Γερμανικής καταδίωξης. Τις ελπίδες αυτές και τις απαιτήσεις των Ιταλών, τις καλλιεργούσαν σ' αυτούς και τις υποδαύλιζαν και οι Άγγλοι «σύμβουλοι» που στόχος τους και επιθυμία τους ήταν να προωθήσουν τους Ιταλούς στην Ήπειρο για να παραδώσουν τελικά τον οπλισμό τους στον Ε.Δ.Ε.Σ. του Ζέρβα. Αλλά αυτό το καταλάβαιναν οι αντάρτες του ΕΑΜ-ΕΛΑΣ και βέβαια δεν συμφωνούσαν να τους ξεφύγει από τα χέρια τους ο άφθονος και τέλειος οπλισμός των Ιταλών, αφού άλλωστε αυτοί αγωνίστηκαν και δικό τους τυχερό ήταν ωφεληθούν από την παράδοση των Ιταλών της περιοχής τους.

Έτσι στην κοντινή μας περιοχή Μουζακίου και στον καταυλισμό των Ιταλών, έμελλε τελικά να ξεκαθαριστεί βίαια το θέμα αφοπλισμού των Ιταλών από τους αντάρτες του ΕΛΑΣ.

Αφού για κάμποσες ημέρες προσπαθούσαν να τους πείσουν να παραδώσουν τα όπλα χωρίς αποτέλεσμα, στήσαν γύρω τους τα πολυβόλα και όταν άρχισαν να βάλουν στον καταυλισμό, τότε δέχτηκαν άνευ όρων παράδοση οι Ιταλοί.

Υπήρξαν όμως θύματα και για πολύ καιρό πηγαίνοντας στο Μουζάκι, βλέπαμε πριν φθάσουμε, τα Ιταλικά μνήματα που ήταν κοντά στο δρόμο. Αφοπλισμένοι πλέον εντελώς οι Ιταλοί, οδηγήθηκαν κατά χιλιάδες στη δική μας Νεβρόπολη και εγκαταστάθηκαν κυρίως στη Νεράιδα, που ήταν άδεια τα σπίτια, αφού ήταν και είναι ως γνωστόν μόνο παραθεριστικός οικισμός.

Πολλοί από τους Ιταλούς προσχώρησαν θεληματικά και εντάχθηκαν στα αντάρτικα τμήματα του ΕΛΑΣ σαν μάχιμοι παρτιζάνοι.

Οι περισσότεροι έμειναν στην Νεράιδα και τη γύρω περιοχή σαν αιχμάλωτοι πολέμου. Έγινε τότε από τον ΕΛΑΣ και τους Άγγλους κάποια στοιχειώδης οργάνωση και φροντίδα για την συντήρηση των αιχμαλώτων Ιταλών.

Οι Άγγλοι έδιναν σε κάθε Ιταλό μισή χρυσή λίρα τον μήνα, και στους αξιωματικούς μία λίρα το μήνα.

Η περιοχή όμως ήταν κατεστραμμένη από προηγούμενη κατοχική άγρια δράση των Ιταλών, που μόλις προ τριών μηνών είχαν προλάβει και έκαψαν όπως είδαμε ολοσχερώς τα δικά μας χωριά με τα υπάρχοντά μας. Επομένως, ελάχιστες δυνατότητες υπήρχαν στους κατοίκους της περιοχής να βοηθήσουν τους Ιταλούς αιχμαλώτους. Άλλωστε δεν είχαν ακόμα οι κάτοικοι ξεπεράσει το αίσθημα μίσους που τους προκάλεσαν οι προηγούμενες άδικες πράξεις των και οι τριετείς καταστροφές και διώξεις.

Από την άλλη μεριά και οι αντάρτες του ΕΑΜ-ΕΛΑΣ, δεν είχαν συγκρότηση και δυνατότητες τακτικού στρατού για να μπορούν να συντηρούν και χιλιάδες αιχμαλώτους, αφού υπέφεραν και οι ίδιοι και περιστασιακά μόνο προμηθεύονταν όπως μπορούσαν τα διάφορα εφόδια για τη λιτότατη και με αφάνταστες στέρσεις συντήρησή τους.

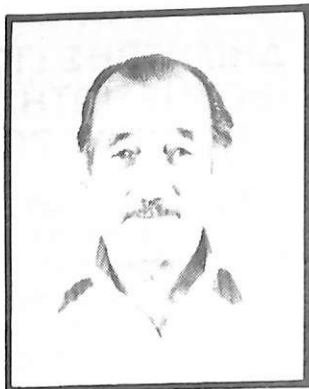
Έτσι οι Ιταλοί αιχμάλωτοι, βρέθηκαν σε δυσκολότατη θέση τους πρώτους μήνες της αιχμαλωσίας τους το φθινόπωρο του 1943, για να ακολουθήσουν ασύγκριτα χειρότερες συνθήκες στη συνέχεια, τόσο γι' αυτούς, όσο και για τους κατοίκους των χωριών μας, όταν τον Νοέμβριο προετοίμασαν και εξαπέλησαν, οι Γερμανοί τώρα, μεγάλη παρατεταμένη και αγριότατη επιχείρηση εκκαθάρισης της περιοχής από τις αντιστασιακές δυνάμεις.

Υπήρξε τότε δεύτερη έξοδος των κατοίκων του χωριού μας πολύ οδυνηρότατη και παρατεταμένη, για την οποία θα μιλήσουμε στο επόμενο φύλλο.

(η συνέχεια στο επόμενο φύλλο).

ΓΙΑΝΝΗΣ

ΚΑΤΣΙΚΑΣ

Απέθανε στις 16 Αυγούστου ο Αγωνιστής της Εθνικής Αντίστασης Γιάννης Κατσίκας. Ο Γιάννης Κατσίκας γεννήθηκε στο Βουνέσι το 1917 όπου και έζησε μέχρι τα δέκα τεσσερά του χρόνια. Κατόπιν κατέβηκε στην Καρδίτσα όπου εργαζόταν σε διάφορες δουλειές μέχρι το 1940 που πήγε φαντάρος.

Πολέμησε στο Αλβανικό Μέτωπο και μετά την επιστροφή του οργανώθηκε στο ΕΑΜ από τον αιώνιο αδερφό του Βασίλη που ήταν Περιφερειάρχης του ΕΑΜ Δυτικής Θεσσαλίας. Έλαβε μέρος σε πολλές μάχες εναντίον των Ιταλών και Γερμανών Κατακτητών ως υπεύθυνος του Εφεδρικού ΕΛΑΣ περιφέρειας Καρδίτσας, όπου διακρίθηκε για το θάρρος την τόλμη και την γενναιότητα του. Ιδιαίτερα διεκρίθη στην μάχη του Βουνεσίου με τους Ιταλούς, στην μάχη της Καρδίτσας ενώ συμμετείχε στον Αφοπλισμό του Κωστόπουλου στο Βουνέσι το 1943 με την ομάδα του Νικηταρά.

Μετά την Συμφωνία της Βάρκιζας δεν παρέδωσε καθόλου τον οπλισμό του όπως και όλοι οι βουνεσιώτες που ήταν στο εφεδρικό ΕΛΑΣ. Το 1946 κατετάχθη στον Δημοκρατικό Στρατό. Από τις τάξεις του Δ.Σ. έδωσε αρκετές μάχες με τον Ταχτικό Στρατό και με την κατάρευση των Ανταρτικών Τμημάτων έφυγε στην Σοβιετική Ένωση. Ύστερα από επίμονες προσπάθειες να επιστρέψει στην Πατρίδα του το αίτημά τους έγινε δεκτό και το 1981 επαναπατρίστηκε. Από το 1981 μέχρι που πέθανε έζησε στην Καρδίτσα μαζί με τον αδερφό του Παναγιώτη και εργάστηκε σαν μέλος του Δ.Σ. του Συλλόγου Πολιτικών Προσφύγων και Αγωνιστών της Εθνικής Αντίστασης.

Ο Γιάννης Κατσίκας αφιέρωσε και εργάστηκε ολόκληρη τη ζωή του για τα υψηλά ιδανικά της Δημοκρατίας της Ελευθερίας και της προκοπής αυτού του τόπου. Ανήκει στην κατηγορία των απλών και αφανών Ηρώων της Πατρίδας μας που θυσιάζουν ακόμα και τη ζωή τους για μια Καλλίτερη Ελλάδα.

Το Δ.Σ. του Συλλόγου μας εκφράζει στην Οικογενειά του τα Βαθιά του Συλλυπητήρια.

ΕΝΑΡΞΗ ΕΡΓΑΣΙΩΝ ΑΡΔΕΥΤΙΚΟΥ ΕΡΓΟΥ

Αρχισαν οι εργασίες του μεγάλου αρδευτικού έργου στην περιοχή των κοινοτήτων Μοσχάτου-Μεσσεοκόλα-Μορφοβουνίου. Με την ολοκλήρωση του θα αρδευτούν 3.500 στρέμματα γης των τριών κοινοτήτων. Το έργο εκτελεί η κοινοπραξία «ΕΓΝΑΤΙΑ-ΑΤΕ-Γ. ΥΠΕΡΗΦΑΝΟΣ» η οποία αναδείχθηκε μειοδότης με έκπτωση 41,68%. Ο προϋπολογισμός του έργου είναι 300 εκ.

ΑΔΕΙΑΖΕΙ Η ΛΙΜΝΗ

Τα νερά της Λίμνης «Ν. Πλαστήρα» αποτέλεσαν και πάλι αντικείμενο διαμάχης. Οι γειτονικοί Λαρισαίοι απαιτήσαν και πήραν, για άλλη μια φορά εκατομμύρια κυβικά μέτρα νερού για να αρδεύσουν τις καλλιέργειες τους. Αποτέλεσμα αυτής της ενέργειας ήταν να αδειάσει και πάλι η λίμνη και να προκληθούν προβλήματα στην κτινοτροφία και την γεωργία της περιοχής Νεβροπόλεως. Ακόμα αρνητικές επιπτώσεις δημιουργούνται και στην τουριστική αξιοποίηση της λίμνης καθώς και στο οικοσύστημα τους. Προβλήματα δημιουργήσαν και στην άρδευση του κάμπου τις Καρδίτσας αφού μέρος από τα διαθέσιμα κυβικά μέτρα νερού διοχετεύθηκαν στο γειτονικό νομό.

Δικαιολογημένες λοιπόν οι αντιδράσεις των Καρδισιωτών και η πικρία του, αφού για ακόμη μια φορά είδαν το νερό να φεύγει με άνωθεν τηλεγραφικές εντολές.

Η αποσπασματική αντιμετώπιση του αρδευτικού προβλήματος του θεσσαλικού κάμπου δεν αποτελεί λύση.

Η λύση θα δοθεί μόνο με την ολοκλήρωση των μεγάλων αρδευτικών έργων. (Φράγμα Σμοκόβου-Εκτροπή του Αχελώου κ.λπ.).

ΟΙΚΟΛΟΓΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗ

Χιλιάδες έλατα του ορεινού όγκου των Αγράφων ξεράθηκαν τα τελευταία χρόνια, από άγνωστη αιτία. Πολλά έλατα έχουν ξεραθεί κυρίως από την μέση και πάνω και στην περιοχή Νεβροπόλεως.

Η ζημιά που συντελείται είναι σοβαρή τόσο για το περιβάλλον όσο και για την εθνική οικονομία της χώρας.

Η ένωση Αγραφιωτικών χωριών έστειλε τηλεγράφημα στους αρμόδιους, για να ληφθούν κάποια μέτρα αντιμετώπισης της καταστροφής. Ήδη το υπουργείο Γεωργίας και οι αρμόδιες υπηρεσίες μελετούν το φαινόμενο και έχουν διατυπωθεί κάποιες εκδοχές χωρίς ωστόσο να έχουν καταλήξει σε οριστικά συμπεράσματα.

Ο ΘΕΡΙΣΜΟΣ ΣΤΑ ΧΩΡΑΦΙΑ

του Βασίλη Καραθάνου

Όλοι θα θυμόμαστε, τα δύσκολα εκείνα χρόνια από το 1947 έως το 1956-57 που άρχισε το έργο του Μέγδοβα, και λίγο λίγο ο κόσμος, έπιασε κρέας στα νύχια του.

Όπως ξέρουμε, το 1947 εγκαταλείψαμε χωρίς να το θέλουμε τα σπίτια μας, και κατοικήσαμε σαν πρόσφυγες επί 2-3 χρόνια στα κάτω χωριά. Εκεί, ζήσαμε τα χρόνια αυτά, πολύ δύσκολη ζωή, διότι δεν υπήρχαν ούτε τα χωράφια μας να τα καλλιεργήσουμε, ούτε ζωντανά μπορούσαμε να συντηρήσουμε και όσοι είχαν από λίγα και αυτά ψοφίσανε.

Τέλος, έπειτα από πολύ δύσκολη ζωή, ήρθε η ώρα της επιστροφής στο χωριό μας. Γυρίσαμε στα σπίτια μας, και δεν μπορούσαμε να μπούμε μέσα διότι το χόρτο και τα αγκάθια ήταν ένα μπόι.

Εγκατασταθήκαμε πάλι στα ερειπωμένα σπίτια μας, αλλά η ζωή ήταν τώρα πιο δύσκολη, τα χωράφια ήταν ακαλλιέργητα χρόνια, τα ζωντανά είχαν ξεπατωθεί, τίποτα δεν υπήρχε. Ο μόνος πόρος ζωής, ήταν τα φορτόξυλα και ο θερισμός στον κόσμο.

Οι χωριανοί κάνανε διάφορα μπουλούκια και κατέβαιναν στον κάμπο για θέρο. Όπως οι άλλοι χωριανοί, έτσι κι εγώ έτυχα το 1952 σ' ένα μπουλούκι 8 ατόμων, το οποίο αποτελούνταν από Τσαβαλοκατοίκους. Καταιγιάννη Κώστα σαν πρωτεργάτη, κι εγώ.

Με τα τσόλια επ' ώμου, και τα δρεπάνια χιαστή, φτάσαμε στο χωριό Ματαράγκα. Βγήκε μπροστά μας ένας που είχε σιτάρια για θέρο, και αφού παζαρέψαμε και τα κανονίσαμε, «πάμε λέει σπίτι».

Φτάνοντας στην αυλή του σπιτιού, βλέπω ένα σκυλί τόσο αδύνατο, που μετρούσες τα πλευρά του από 100 μέτρα. Αμέσως σκουντάω τους άλλους και τους λέω, πάμε να φύγουμε γιατί εδώ, θα πάθουμε όλοι σαν το σκύλο, αυτός θα είναι τσιγγούνης. Και πράγματι, έτσι κι έγινε, ώσπου να γυρίσει ο καραγκούνης να μας δει, γίναμε καπνός!

Περπατώντας αρκετή ώρα, φτάσαμε στο Ερμίτη. Εκεί, βρήκαμε άλλο αφεντικό και καθήσαμε. Πέσαμε για ύπνο έξω από μια μάντρα, και κατακουρασμένοι όπως είμασταν, άρχισε το ροχαλητό.

Κατά τις τέσσερις όμως τη νύχτα, ακούμε τον καραγκούνη να φωνάζει από πάνω μας: «Σκουθήτε ρε καψουμνιάδες να πάμε για δουλειά». Πεταχτήκαμε όλοι και ούτε νύψιμο, ούτε πρωινό, κατευθείαν στο κάρο. Σε λίγη ώρα, φτάσαμε στο χωράφι και αρχίσαμε να θερίζουμε.

Κάποια ώρα ήρθε μεσημέρι, και φώναξε η Βάβου: «Ελάτε να φάτε». Πετώντας τα δρεπάνια, τρέξαμε όλοι στο κάρο, και πεινασμένοι όπως είμασταν, κοιτάξαμε να δούμε τι φαί έχει και τι βλέπουμε, μια κοπάνα ξύλινη που την έλεγαν πνάκα, ήταν γεμάτη ξύδι και νερό, θάταν μέχρι 15 οκάδες. Τι να κάνουμε όμως, από την πείνα που είχαμε, αρχίσαμε να ρουφάμε όλοι σαν τα παπιά χωρίς να ξέρουμε ποιο θα 'ταν το αποτέλεσμα.

Όταν πέρασε καμιά ώρα, μας έπιασε ένα διαβολεμένο κόψιμο, και πετώντας ένας-ένας τα δρεπάνια, τρυπώναμε όπου βρίσκαμε χαντάκι. Αφού τελείωσε η υπηρεσία μου στο χαντάκι, βγαίνω και πάω στον καραγκούνη και του λέω: «Τι κάνεις αυτού ρε μπάρμπα;» «Φτιάχνω σχοινιά να δέσετε το σιτάρι», «ποιο σιτάρι, ρε μπάρμπα» του λέω, φέρε αυτά που έφτιαξες να δέσουμε τα παντελόνια μας και βλέπουμε για το σιτάρι». Και λέει ο γέρος «μην απελπίζεσαι, μωρέ Βασίλη, ήσασταν άμαθοι και σας πείραξε, θα δεις που το βράδυ θα 'σαστε καλύτερα». «Γιατί, βρε μπάρμπα του λέω», «γιατί είπα της Βάβους να σας φτιάξει πλακωτή».

Εγώ δεν ήξερα τι ήταν αυτό, και του λέω.

— Τι λες, βρε μπάρμπα, εμείς τρέμουμε τα πόδια μας, τέτοια θέλουμε τώρα; κι ήταν μια χοντρή η καραγκούνα! Αλλά τι αφέντης κατάλαβε και λέει:

— Δεν κάνετε πίδα στο χωριό σας;

Ε! τότε κατάλαβα ότι λένε την πίδα πλακωτή. Τέλος, ήρθε το βράδυ και όλοι στο κάρο φτάσαμε στο χωριό. Σκεφτόμενοι και την πίδα, είχαμε άλλη αβάντα τώρα. Αλλά δυστυχώς, πάλι αποτυχία από φαί. Καθήσαμε και μας παρουσιάσε ένα ταψί, ίσα με το συντριβάνι της Ομόνοιας, γεμάτο γαλοκουρκούτι χωρίς φύλλα που κι αυτό θα ήθελε δύο μερόνυχτα πάνω στην ψιληράχη για να κρυώσει. Τι να κάναμε όμως, η πείνα μας έκοβε και βάλαμε χέρι με τα κουτάλια, καυτή όπως ήταν και νερό, απόγινε το κακό το μεσημεριανό. Για μια στιγμή, πετάω το κουτάλι, τρέχω στην καραγκούνα και της λέω:

Βάβου, σήκω, πιάσε το σκύλο, κι εκείνη μου λέει:

— Άντρε, ρε παλαβέ, το σκλι συ γνωρίζεις τώρα που είσι σπίτι μας. Και της λέω απάνω στη σφύξη μου:

— Σήκου, πιάσουν, μπορεί να μη γνωρίζ' ντυμένουν, αλλά ξεβράκουντον δε θα μη γνωρίσει.

Έτσι κατάλαβε την ανάγκη μου, και γελούσε η καραγκούνα και μαζί της γελούσαν όλοι, που με βλέπαν να πηγαίνω σαν να είχα καμιά χελώνα πίσω στο παντελόνι μου.

Αυτά τραβήξαμε εκείνα τα χρόνια, αλλά δεν πειράζει, δουλέψαμε τότε σα σκλάβοι, και ζούμε σήμερα σαν αφεντάδες με το ποδάρι ένα παν' στ' άλλο.

Καημένη φτώχεια τι τραβάς!, λέω μόνο τίποτα άλλο.

ΑΝΔΡΙΑΝΤΑΣ ΠΛΑΣΤΗΡΑ

Έγιναν στις 11/6/89 τα εγκαίνια του ανδριάντα Νικολάου Πλαστήρα, στην Καρδίτσα από τον Περιφερειάρχη Θεσσαλίας.

ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΚΕΙΜΕΝΑ

Του κ. Λ. Ζαρκάδα - δικηγόρου

συνέχεια από το προηγούμενο φύλλο

4. ΤΟ ΚΟΙΝΟ ΓΕΝ. ΣΤΡΑΤΗΓΕΙΟ (ΕΛΑΣ-ΕΔΕΣ-ΕΚΚΑ)

Το καλοκαίρι του 1943, ύστερα από διαπραγματεύσεις που κράτησαν καιρό, μεταξύ των Οργανώσεων ΕΑΜ-ΕΛΑΣ που είχε βάσεις σ' ολόκληρη την Ελλάδα, ΕΔΕΣ που είχε βάσεις μόνο στην Ήπειρο και ΕΚΚΑ που είχε βάσεις μόνο στη Φωκίδα, ιδρύθηκε ένα συντονιστικό όργανο που ονομάστηκε Κοινό Γεν. Στρατηγείο, το οποίο αποτελούσαν αντιπρόσωποι και των Τριών Οργανώσεων.

Η συμφωνία προέβλεπε ότι μπορούσε η κάθε Οργάνωση να στείλει στην περιοχή της άλλης, μια ομάδα ανταρτών, που θα μπορούσε να κινείται ελεύθερα στην περιοχή αυτή και κάτω από ορισμένες προϋποθέσεις ν' αναπτύξει το πρόγραμμα και τους σκοπούς της Οργάνωσης που εκπροσωπούσε.

Η έδρα του Κοινού Γεν. Στρατηγείου ήταν κάπου στην ελεύθερη, δική μας περιοχή.

Οι δικές μας Οργανώσεις είχαν στείλει τέτοιες Ομάδες στην περιοχή του ΕΔΕΣ και της ΕΚΚΑ, όπως και ο ΕΔΕΣ είχε στείλει στη δική μας περιοχή (ευρύτερη περιοχή Αγράφων, Μουζακίου, Φαναρίου, Κόζιακα κ.λπ.), μια τέτοια ομάδα μ' επικεφαλής το Χαράλ. Θέο, για τον οποίο έγινε λόγος και στην αρχή των σημειώσεων αυτών.

Η συμφωνία αυτή κράτησε από τον Ιούλιο, ως τον Οκτώβριο του 1943. Δεν θυμάμαι ακριβείς ημερομηνίες.

Εκείνο που θυμάμαι είναι ότι στις αρχές Αυγούστου 1943, έγινε συλλαλητήριο στην Καρδίτσα για το Κοινό Γεν. Στρατηγείο. Συγκεντρώθηκε πολλός κόσμος και μίλησαν οι εκπρόσωποι των τριών Οργανώσεων, στην ελεύθερη τότε Καρδίτσα, η δε ικανοποίηση και ο ενθουσιασμός των συγκεντρωθέντων ήταν απόλυτος.

Επίσης θυμάμαι ότι μια Κυριακή του δεκαπενταύγουστου, ύστερα από συνεννόηση, ήρθε στο Βουνέσι

Η ΗΛΙΚΙΑ ΤΩΝ 5,5 ΧΡΟΝΩΝ ΓΙΑ ΕΓΓΡΑΦΗ ΣΤΟ ΔΗΜ. ΣΧ.

Οι περισσότεροι γονείς βιάζονται να γράψουν τα παιδιά τους στο Δημοτικό προκειμένου να κερδίσουν χρόνο όπως λέμε, εξετάζοντας όμως αυτή την άποψη και την κρατούσα αντίληψη θα δούμε είναι άραγε σωστό. Με βάση το Άρθρο του Ηρακλή Κανακάκη στην «Ε» 13-6-89 αλλά και με ερευνες που έγιναν σε δημοτικά σχολεία της Ελλάδας και ιδιαίτερα της Αθήνας θα προσπαθήσουμε να δούμε αν τα παιδιά της ηλικίας των 5,5 χρόνων έχουν μαθησιακά προβλήματα, και κατά πόσο είναι έτοιμα για το σχολείο. Είναι γεγονός και είναι αποδεκτό απ' όλους ότι ένας από τους παράγοντες που προκαλεί μαθησιακά προβλήματα και δυσκολίες στη σχολική προσαρμογή είναι η πρόωρη ένταξη του παιδιού στο σχολείο (Δημοτικό).

Αν δεν αποκτήσει το παιδί ανάλογη νευροψυχολογική ωριμότητα και δεν ολοκληρώσει τις οπτικές και ακουστικές δεξιότητες δεν μπορεί σύγουρα να αντεπεξέλθει στα προβλήματα του σχολείου. Ο Κλαπαρευτ είπε ότι: «Δεν μπορούμε να παραβιάσουμε τη φυσιολογική εξέλιξη του γυρινού και να τον μεταβάλουμε σε βάρδαχο πρόωρα».

Σύμφωνα με έρευνες που έγιναν από τους Κ. Μάνο πόσοστό 75% των παιδιών αποκτούν την έννοια της διατήρησης της ύλης και του αριθμού μεταξύ του 7ου και 8ου έτους. Η κατανόηση και εμπέδωση Βασικών μαθηματικών εννοιών είναι πρωταρχική προϋπόθεση για να περάσουν οι μαθητές από τη φυσική πραγματικότητα στη συμβολική αναπαράσταση και αργότερα από το συγκεκριμένο στο αφηρημένο πρέπει τα παιδιά να καταλάβουν την έννοια του συνόλου σαν έννοια και όχι μόνο σαν κανόνα αποστοίθησης. Να μπορούν να ξεχωρίζουν ένα σύνολο σε μια τάξη για να περάσουν αργότερα στη συμβολική αναπαράσταση να περάσουν από τη συγκεκριμένη έννοια στην αφηρημένη χωρίς δυσκολίες στις μεγαλύτερες τάξεις. Τα παιδιά των 5,5 χρόνων σύμφωνα με τη Μ. Τζουριάνου με βάση την έρευνα της τα παιδιά των 5,5 χρόνων δεν έχουν αποκτήσει επαρκή βαθμό την ικανότητα ανάγνωση γιατί δεν είναι ψυχολογικά και νευρολογικά έτοιμα.

Πρέπει λοιπόν οι γονείς να μην βιάζονται να γράψουν τα παιδιά τους στο Δημοτικό και όχι μόνο αυτό πρέπει να αναθεωρηθεί το σχέδιο του προεδρικού διατάγματος που επιτρέπει την εγγραφή του παιδιού στο σχολείο στα 5,5 χρόνια του.

Ένας λόγος λοιπόν που παιδιά πάνε στο Γυμνάσιο αναλφάβητα πέρα από τους άλλους είναι και ο λόγος της πρόωρης εγγραφής. Το σκεπτικό των εισηγητών του Π.Δ. για πρόωρη εγγραφή ήταν οι καλύτερες συνθήκες διαβίωσης. Η άνοδος της ποιότητας της ζωής το ευνοϊκότερο οικογενειακό περιβάλλον, συμβάλλουν στη ωριμότητα του παιδιού και στην ικανότητα του για μαθητοποίηση.

Οι ισχυρισμοί όμως αυτοί απορρίπτονται γιατί οι κανόνες αυτοί δεν έχουν γενική ισχύ από περιοχή σε περιοχή ακόμα και από οικογένεια σε οικογένεια υπάρχει μεγάλη διαφορά. Η διαφορά στα αστικά κέντρα και στην ύπαιθρο παραμένει αγεφύρωτη, πόσο μάλλον σε σχολεία χωριών που υπολειμματούν η λειτουργούν μ' ένα δάσκαλο και δύο και με 10-20 παιδιά είναι λοιπόν λάθος η πρόωρη εγγραφή των παιδιών στο δημοτικό σχολείο, γι' αυτό ας μη βιάζονται οι γονείς να δουν το παιδί τους στο Δημοτικό γιατί ίσως κακό κάνουν και μετανοούν αργότερα.

Τσάβαλος Αν.

η Ομάδα του Θέου συνοδεύοντας το Συνταγματάρχη Καραποστόλη, από τον Άγιο Ακάκιο, που μίλησε στο χωριό, στην πλατεία μπροστά στο παλιό σχολείο, για τους σκοπούς και τις επιδιώξεις του ΕΔΕΣ. Την ίδια ημέρα και αμέσως μετά την ομιλία του εκπροσώπου του ΕΔΕΣ, στον ίδιο χώρο, μίλησε για το τι είναι και τι θέλει το ΕΑΜ, ο Γιώνης Καραγιάννης, Πρωτοδίκης, ως την κατοχή και μετά την απελευθέρωση (λόγω εξυγίανσης για τη συμμετοχή του στο ΕΑΜ), Δικηγόρος στην Αθήνα. Ο δικός μας ομιλητής, όπως ήταν επόμενο, άφησε άριστες εντυπώσεις και ενθουσίασε τον κόσμο.

Το ίδιο επαναλήφθηκε στις 23-8-1943, στην Κερασιά στην πανήγυρη. Τα ίδια πρόσωπα όπως και παραπάνω και τα ίδια αποτελέσματα.

Τον Οκτώβριο του 1943, επειδή παρουσιάστηκαν διάφορα προβλήματα και ανωμαλίες στις σχέσεις των τριών Οργανώσεων, το Κοινό Γεν. Στρατηγείο διαλύθηκε και κάθε Οργάνωση ακολούθησε την πορεία της.

(η συνέχεια στο επόμενο φύλλο)

ΤΟ ΑΝΤΑΜΩΜΑ ΤΩΝ ΒΟΥΝΕΣΙΩΤΩΝ ΣΤΟ ΠΕΥΚΙ ΤΗΣ ΕΥΒΟΙΑΣ

Όπως πέρσι έτσι και φέτος έγινε το αντάμωμα των Βουνεσιωτών στη Βόρειο Εύβοια στο Πευκί. Από νωρίς το συμβούλιο των Αθηνών ήρθε σε επικοινωνία με τα παραρτήματα του Βόλου και Καρδίτσας για να αποφασιστεί ο χώρος του ανταμώματος των χωριανών.

Ο Βόλος και η Καρδίτσα πρότειναν τον χώρο αυτόν της Εύβοιας διότι ήταν για αυτούς κάπως πιο κοντινή η διαδρομή κι έτσι συμφώνησε και η Αθήνα για την τοποθεσία αυτή.

Ήθελα πρώτα να αναφερθώ λίγο στη συμμετοχή των χωριανών, δεν μπορούμε να πούμε ότι ήταν ικανοποιητική και ειδικά από την Αθήνα, δεν δικαιολογείται να έχουμε μεγαλύτερη προέλευση από Καρδίτσα, ακόμα και από το χωριό ήρθαν αρκετοί χωριανοί. Φαίνεται συνηθίσαμε το νέφος και το καυσαέριο και δεν θέλουμε να φύγουμε ούτε μια μέρα από εκεί μέσα με την οικογενειά μας στη φύση και να δούμε και μέρη που δεν τάχουμε ξαναδεί και στο κάτω-κάτω είναι νομίζω και υποχρεωσή μας να συνδράμουμε και λίγο στο σύλλογο είναι και αυτός ένας τρόπος να ενθαρρύνουμε και λίγο αυτούς τους ανθρώπους που αγωνίζονται γι' αυτές τις διοργανώσεις και να μην περιμένουμε πότε θα 'ρθει ο δεκαπενταύγουστος για να απολαύσουμε ένα τετραήμερο ή και πενθήμερο πρόγραμμα με 200 ή 300 δραχμές.

Τώρα ας ελπίσουμε ότι στο μέλλον οι χωριανοί μας θα πλασιώσαν περισσότερο το σύλλογο και τις διάφορες εκδηλώσεις του ή εκδρομές είναι αυτές, η Συνλεύσεις κλ.π.

Τώρα ας έρθουμε στο θέμα της εκδρομής Πρωί-πρωί οι συμμετέχοντες στην εκδρομή μαζεψτήκαμε στον Περισσό έξω από το Καφενείο του Καφεντζή. Αφού πήραμε τον καφέ μας, επιβιβαστήκαμε στο πούλμαν και ξεκινήσαμε. Η διαδρομή ήταν ευχάριστη διότι είμασταν πολλοί χωριανοί μαζί και με διάφορα αστεία-τραγουδία και πικαστάρια (σόκιν) δεν καταλάβαμε πως φτάσαμε στο Πορθμείον της Αρκίτσας. Εκεί αφού περιμέναμε λίγο μπήκαμε στο φέρι-μπώτ, που πάει για Αιδιψό. Αυτή η διαδρομή ήταν πολύ πιο ευχάριστη διότι ταξιδεύαμε δια θαλάσσης. Η μέρα ήταν πολύ πιο ευχάριστη και εδώ που τα λέμε ανάμεσα στους πολλούς τουρίστες νιώθουμε και 'μεις σαν νάμασταν τουρίστες διότι τέτοιες βόλτες δεν τις κάνουμε ποτέ.

Τέλος ύστερα από αυτή την πολύ ευχάριστη διαδρομή φτάσαμε στην Αιδιψό με τα ξακουστά λουτρά της. Καθήσαμε για λίγο εκεί κάναμε μια μικρή βόλτα, πολλοί είδαν τα λουτρά και στη συνέχεια πάλι στο πούλμαν ξεκινήσαμε για τον τελικό προορισμό μας το Πευκί. Πάλι τραγουδώντας, καλαμπουρίζοντας και με διάφορα ξεκαρδιστικά «σόκιν» φτάσαμε στο Πευκί. Εκεί μας περίμεναν οι χωριανοί του Βόλου και της Καρδίτσας μαζί με αρκετούς χωριανούς που μέναν μονίμως στο χωριό. Το Πευκί έχει ωραία θάλασσα, ωραίες ταβέρνες και αρ-

κετή ησυχία τουλάχιστον τότε που πήγαμε εμείς ήταν πολύ λίγος κόσμος.

Εκείνο που δεν μας ικανοποίησε στο χώρο αυτό ήταν οι σκιές, δεν έχει κοντά στη θάλασσα σκιές για πολύ κόσμο γι' αυτό αφού κάνουν όσοι θέλουν το μπάνιο τους, καθήσαμε φάγαμε και στη συνέχεια έπεφτε το σύνθημα να πάμε στην Παναγιά την Ντίνι-Ουζ' έτσι λέγεται νομίζω. Μπήκαμε όλοι στο πούλμαν και γραμμή για την Παναγιά σε λίγο φτάσαμε στο χώρο αυτό ο οποίος είναι πραγματικά ένας χώρος αναψυχής, είναι ένας μεγάλος χώρος μέσα στη Ποταμιά και σκεπασμένος με πανύψηλα και φουντωτά πλατάνια που δεν σε βλέπει εύκολα ο ήλιος.

Εκεί είναι και το γραφικό ξωκλήσι της Παναγιάς Ντίνι-ους. Ρωτήσαμε τους εκεί κατοίκους της γιατί λέγετε έτσι και μας είπαν επί Τουρκοκρατίας, οι Τούρκοι κυνηγούσαν μια ομάδα κλεφτών και ένας από αυτούς πήγε και κρύφτηκε πίσω από την εικόνα της Παναγίας. Ο Τούρκος τον πυροβόλησε αλλά η σφαίρα χτύπησε την εικόνα και γύρισε πίσω και σκότωσε τον Τούρκο γι' αυτό οι Τούρκοι τότε ονόμασαν την εικόνα της Παναγίας Ντίνι-ους και αυτό θα πει στα τούρκικα (επιστροφή).

Τέλος εκεί άνοιξε και η όρεξη των χωριανών για τραγούδι και χορό. Ο Βαγγέλης ο Σκούφης αφού ήτανε στο τσακίρ κέρρι άρχισε να χτυπάει την καμπάνα και καλούσε τους χωριανούς να στήσουν τον διπλό χορό.

Πράγματι, στήθηκε ο διπλός χορός και όλοι οι χωριανοί τραγούδησαν τα Πασχαλιάτικα παραδοσιακά τραγούδια διότι ήταν και κάπως πρόσφατο' δεν είχε περάσει πολύς καιρός από το Πάσχα.

Αφού η ώρα πλησίαζε για αναχώρηση ο πρόεδρος της Αθήνας, Δημ. Κυρίτσης, ευχαρίστησε τους χωριανούς για την συμμετοχή τους στην εκδρομή και τους ευχήθηκε: πάντα τέτοια να 'χουμε. Μπήκαμε πάλι στο πούλμαν και με το ίδιο κέφι τραγουδώντας φτάσαμε πάλι στην Αιδιψό όπου έγινε περίπου μια ώρα διαμονή για να κάνουμε καμιά βόλτα να γνωρίσουμε και λίγο την πόλη.

Εκεί όλοι σκορπίστηκαν, άλλοι πήγαν να δουν τα λουτρά κι άλλοι πήγαν στην θάλασσα, στις πηγές και βουτάγανε στα θερμά νερά να διώξουν κανένα πόνο. Νομίζαμε ότι θα βλέπουμε τον πόνο να φεύγει με το πρώτο μπάνιο.

Όπως έλεγε ο μπάρμπαρς μου, ο Χρυσόστομος, στην θειά μου την Ρήνω. Εκείνη του 'λεγε: «πονάω» κι αυτός της έλεγε: «που διάολο είναι αυτός ο πόνος; εγώ δεν βλέπω κανέναν πόνο». Ήθελε φαίνεται ο μπάρμπαρς να τον δει τον πόνο να περπατάει.

Τέλος μπήκαμε ξανά στο φέρι-μπώτ και τώρα σαν πεπειραμένοι τουρίστες, διότι κάναμε μια μέρα τουρισμό δεν ξεχωρίζαμε καθόλου απ' τους ξένους διότι πετάγαμε και κανένα «γιες» και κανένα «οραϊτ».

Βγήκαμε πάλι στην Αρκίτσα κι από εκεί γραμμή για Περισσό όπου εκεί χωριστήκαμε ευχόμενοι σε όλα με υγεία.

Κατοίκος Σταύρος

ΤΟ 3ο ΑΝΤΑΜΩΜΑ ΤΩΝ ΑΓΡΑΦΙΩΤΩΝ

Με επιτυχία πραγματοποιήθηκε την Κυριακή 13 Αυγούστου στο Ιστορικό μοναστήρι της Κορώνας, το 3ο αντάμωμα των Αγραφιωτών. Εκατοντάδες Αγραφιώτες κατέκλυσαν το χώρο, μεταξύ των οποίων και πάρα πολλοί βουνεσιώτες. Στο αντάμωμα παραβρέθηκαν πολλοί εκπρόσωποι των αρχών, της βουλής, των πολιτικών κομάτων, συλλόγων και φορέων του Νομού.

Οι ομιλητές τόνισαν την ανάγκη να δοθεί η απαραίτητη βοήθεια ώστε να αναπτυχθεί η ορεινή περιοχή των Αγράφων. Διατυπώθηκαν προτάσεις για την αξιοποίηση της Λίμνης, του δασικού πλούτου για την βελτίωση του οδικού δικτύου της περιοχής και την οδική σύνδεση της Καρδίτσας με τους Νομούς 'Αρτας και Αιτωλοακαρνανίας τέθηκαν και άλλα θέματα όπως η συντήρηση των ιστορικών μνημείων της περιοχής Αγράφων τα δασικά τοιφλίκια και άλλα μικρότερης σημασίας.

Μετά τις ομιλίες και τους χαιρετισμούς Αγραφιώτικα χορευτικά συγκροτήματα και δημοτική ορχήστρα διασκέδασαν τους παρευρισκόμενους με παρασοσιακούς χορούς.

Όσοι συμμετείχαν στο 3ο Αντάμωμα, είχαν την ευκαιρία να γευτούν δωρεάν χωριάτικες πίτες και φασολάδα.

ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΗ ΑΓΩΝΙΣΤΩΝ ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗΣ

Δημοσιεύτηκε στο 486 Φύλλο εφημερίδας της Κυβέρνησης της 16-6-89 στο τεύχος Β', απόφαση σύμφωνα με την οποία κυρώνεται ο πίνακας Αγωνιστών Εθνικής Αντίστασης των από Απρίλιο 1989. Στην απόφαση αυτή μεταξύ των άλλων, συμπεριλαμβάνονται ακόμα πέντε αγωνιστές Εθνικής Αντίστασης του Μορφοβουνίου. Τα ονόματα είναι:

Σανιδάς Ευάγγελος του Γεωργίου
Πιντζόπουλος Βασίλειος του Αποστόλου
Καρβούνη Ευγενία του Αποστόλου
Κουτσώνας Αντώνης του Σεραφείμ
Νασιάκος Ηλίας του Γεωργίου

ΕΤΗΣΙΟ ΤΡΙΣΑΓΙΟ ΓΙΑ ΤΟΝ ΣΤΡΑΤΗΓΟ Ν. ΠΛΑΣΤΗΡΑ

Έγινε στις 26-6-89 ημέρα της Αγίας Παρασκευής τρισάγιο στο Βουνένι στη μνήμη του Μαύρου Καβαλάρη για τα 36 χρόνια από τον Θάνατό του. Το τρισάγιο έγινε από τον ανηψιό του Κων/νο Πλαστήρα που διαμένει στην Καρδίτσα.

Παραβρέθηκαν εκτός του ανηψιού του Κ. Πλαστήρα ο Πρόεδρος της Κοινότητος Θ. Νάνος, ο Ε. Καφαντάρης και άλλοι Χωριανοί.

ΛΙΓΑ ΛΟΓΙΑ ΓΙΑ ΤΟΝ ΚΩΝ/ΝΟ ΠΛΑΣΤΗΡΑ

Ο Κ. Πλαστήρας είναι ανηψιός του Στρατηγού Νίκου Πλαστήρα παιδί του Αποστόλου Ιωάννου Πλαστήρα Γεννήθηκε στην Καρδίτσα το έτος 1926. Αποφοίτησε το Δημοτικό Σχολείο Καρδίτσας και το Γυμνάσιο στη διάρκεια της Κατοχής, όπου εντάχθηκε στην ΕΠΟΝ.

Το 1944 συνελήφθη από τα ΕΑΣΑΔ από τα οποία κακοποιήθηκε και φυλακίστηκε. Στις 10-7-44 δραπετεύσε μαζί με άλλους 45 κρατούμενους αφού αφόπλισαν τους Γερμανούς Φρουρούς.

Αργότερα εντάχθηκε στο ΕΛΑΣ στο 1/38 στην Κερασιά ως τηλεφωνητής και κατόπιν ήλθε στο Βουνένι ομοίως ως Τηλεφωνητής.

Το 1950 που ήταν Πρωθυπουργός ο Μαύρος καβαλάρης ήτο αποσπασμένος από την Ηλεκτρική Εταιρεία Καρδίτσας στην Προσωπική ασφάλεια και το Πολιτικό γραφείο του Στρατηγού. Σήμερα είναι Πρόεδρος του Συλλόγου των θυμάτων της Γερμανικής Κατοχής Καρδίτσας.

Ο Κ. Πλαστήρας είναι από τους Βουνεσιώτες που καθημερινά εργάζεται για την διάδοση καταγωγής του Μαύρου Καβαλάρη από το χωριό μας. Είναι ο άνθρωπος που κάθε χρόνο στις 26 Ιουνίου κάνει το καθιερωμένο πλέον τρισάγιο στο χωριό μας στην Μνήμη του Στρατηγού.

ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΣΤΟ ΜΟΝΑΣΤΗΡΙ

Πλήθος κόσμου παρακολούθησε την θεία λειτουργία και την αρτοκλασία που ακολούθησε στον περίβολο του μοναστηρίου, την Δευτέρα 19/6 γιορτή του Αγ. Πνεύματος. Έντονη ήταν η παρουσία των χωριανών που ήρθαν από άλλες πόλεις για την ψηφοφορία της Κυριακής. Δόθηκε έτσι η ευκαιρία σε πολλούς να επισκεφθούν το Παλιό Βυζαντινό μοναστήρι της Αγ. Τριάδας ύστερα από χρόνια. Η καλή κατάσταση του δρόμου που είχε διαμορφωθεί αφιλοκερδώς από τον Δ. Παΐση συνέβαλε στο να κατεβούν με τα αυτοκίνητά τους αρκετά.

ΣΥΝΤΟΜΑ ΝΕΑ

- Τίθεται σύντομα σε λειτουργία το Τελωνείο Καρδίτσας. Το αρμόδιο υπουργείο ενέκρινε τη σχετική εισήγηση. Η λειτουργία του τελωνείου στην πόλη της Καρδίτσας, θα ανακουφίσει τον εμπορικό κόσμο του νομού και θα έχει ευνοϊκές επιπτώσεις στην οικονομική ζωή.

- Την ίδρυση σύγχρονου τυροκομείου στο χωριό Ριζοβούνι, αποφάσισε η Ένωση Γεωργικών Συνεταιρισμών Καρδίτσας. Με την ίδρυση και λειτουργία του τυροκομείου αναμένεται να τονωθεί η φθίνουσα κτηνοτροφία του νομού και φυσικά το εισόδημα των κτηνοτρόφων.